

валъ Геркулеса на бой, този си намазалъ тѣло то съ масло, а Антей са посыпалъ съ пѣськъ. Геркулесъ повалилъ врага си на земята; но като съгледалъ, че сѣкій пѣть става отъ земята съ подновены силы, подигналъ го и го задушилъ въ объятіята си.

5. Смъртъта на Геркулеса.

Като извършилъ още нѣколко славны подвиги, Геркулесъ са върналъ въ Оивы. Но уморенъ отъ голѣмы тѣ трудове, падналъ въ нравственна болестъ, която го доводила до безуміе. Въ мрачны тѣ припаданія на болестъта, Геркулесъ станалъ причина за нѣколко злочесты случки, — ограбилъ даже делфійскія оракулъ бога Аполлона. Тамъ пивѣя му предсказала: „само тогасъ ще са исцѣришь ты отъ безуміе то, кога то еще за три години пристанешъ слуга.“ Геркулесъ послѣдовалъ този съвѣтъ и стѣпилъ въ услуженіе у Лидійска та царица *Омфала*. Тя са ползовала отъ властъта, която то той ѝ предоставилъ надъ себе си до толкъосъ, щото го вакарвала да са облича въ нейны тѣ дрехи и да преде на фурка, а сама тя са покривала съ негова та лъвска кожа и земала въ рѣцѣ негова кривакъ.

Като служилъ съ покорность три години, Геркулесъ са оженилъ за млада та *Деянира*. Баща ѝ *Еней* не рачалъ да откаже никому отъ могущественны тѣ нейны искатели и ъ общалъ на тогосъ, който побѣди въ борбата. Геркулесъ получилъ награда та. Но кога то трѣгналъ съ млада та си жена за дома си, принуденъ былъ да премине стремителныя потокъ *Еронъ*, дѣто живѣялъ *кентавръ шъ Нессусъ*. Нессусъ са наелъ да земе Деянира на гърбъ и да преплава рѣка та, кое то му было лесно да стори, понеже той былъ наполовинъ конъ съ четири крака, а наполовинъ челѣкъ съ рѣцѣ. Негово то предложеніе Геркулесъ пріелъ съ готовность. Деянира благополучно преминѣла на другія брѣгъ, но тамъ кентавръ тѣ искалъ да ѝ направи оскърбленіе. Геркулесъ като чулъ нейныя выкъ, обтегналъ си лѣка по скоро и